

Indtægter, som dog skal til for at erstatte en øget Udgift og en formindsket Indtægt paa henvend 200 Millioner.

Jeg kan ikke sere rettere, end at den stærke Kritik, som fra de Herrers Side stadig udøves mod det nuværende finansielle Styre, i Virkeligheden ikke er meget vægtig. Jeg tror, der er meget mere Anledning til at erindre sig de uhyre Tab, Samfundet har lidt paa Grund af de fejlslagne Spekulationer, der blev anlagt i Krigstiden. Jeg skal minde om, at Landmandsbanken vel kostede 300 Millioner, og jeg ser i Dag, at et Oppositionsblad opgør, at Ballin har tabt 50 Millioner, Carl Lunds Fabrikker 5 Millioner, Nielsen & Winther 6 Millioner, Nordisk Metalvarefabrikker 15 Millioner, Aarhus Oliemølle 30 Millioner, Nordisk Film 6 Millioner, Svovlsyrefabrikkerne 20 Millioner, og vi kan vel regne, at ved forskellige Forsikringsselskaber, der er gaaet fallit, er der maaske tabt 68 Mill. Kr. Saa vi er oppe paa de 500 Millioner. Det er sket i Perioden, efter at den nuværende Regering var traadt til, men Grundlaget derfor stammer fra Krigstiden. De meget store Forlis, der er sket ved disse Spekulationer, som vi vel alle sammen kan have noget Ansvar for, dem har vi maattet bære, samtidig med at vi alligevel er kommet over disse Tider paa en Maade, som der efter min Mening er mere Anledning til at paaskønne end til at kritisere. Og desforuden har man her fra Landet maatte udrede henimod 500 Millioner til Erhvervelse af Sønderjylland, dels i direkte Tilskud, dels fordi der yderligere skulde anbringes mange Penge dernede. Det forekommer mig derfor i Virkeligheden, at der er mere Anledning til at anerkende det Styre, der er ført, end til den skarpe Kritik. Og naar man hører om de store Tab, der er lidt netop i de store Selskaber, forstaar man bedre, at Selskabskatten, som i 1919—20 var paa 150 Millioner, nu er gaaet ned til en 15 Millioner. Det forekommer mig, at det er forklarligt, og jeg tror ikke, der vilde have været nogen som helst Mulighed for at indvinde disse Beløb hverken ved Importregulering eller ved Importforbud eller Ekspropriation, eller hvad man nu vilde have sat ind.

Sluttelig vil jeg blot nævne, at man har jo talt saa overordentlig meget om den forfærdende Arbejdsløshed, der er ogsaa i dette Øjeblik. Der har i de 4 sidste Maaneder været ca. 20 000 arbejdsløse, og det er selvfølgelig beklageligt, men det er dog ikke mere end et Par Procent mere, end der var paa samme Tid i 1914. Jeg kan ikke se

rettere, end at ogsaa paa det Felt er der ved at komme større Orden og Sikkerhed i vore Forhold, og derfor forekommer det mig, at i Stedet for den uhyre Lyst, man har til overhovedet at svække enhver Fremgang, at sige, at den ikke betyder noget, burde man understøtte den, burde man hjælpes ad i den uhyre vanskelige Tid, vi nu er i. Under de vanskelige Forhold, som staar for os, tror jeg alligevel, det mere vil komme an paa at samle end paa at sprede, mere paa at bygge op sammen end paa, at den ene ustandselig søger at rive ned, hvad andre har bygget op.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Man kunde forstaa paa det ærede Medlem Hr. Pinholts Udtalelser, at han fortryder, at han brugte det Udtryk, som han brugte i sin første Tale, og jeg tror ogsaa, det havde været klogest af ham at sige, at det var faldet ham i Munden, og at han egentlig ikke havde tænkt paa at ville bruge det. Der er jo nemlig ikke en eneste, heller ikke det ærede Medlem, der vil sige, at det, der kendetegnede det radikal-socialistiske Styre — ganske uden Hensyn til den Forbindelse, hvori det ærede Medlem brugte Udtrykket —, var fortrinsvis Rudeknusere og Kasketdrengene. Det ærede Medlem vil selv erkende, at det er et fuldkommen misvisende Billede af, hvad der fortrinsvis kendetegnede denne Periode. Alle vil indrømme, at her i Danmark var i de vanskelige Krigsaar Forholdene ogsaa indenfor Arbejdsverdenen mere rolige end i noget som helst andet Land. Det kan ikke paavises, at det var netop Rudeknusere og Kasketdrengene, der fortrinsvis kendetegnede Perioden under det radikal-socialistiske Styre. Der vil ikke findes en eneste, der vil komme og her stille sig ved Siden af det ærede Medlem. Han gjorde da ogsaa i Dag Forsøg paa at bortforklare og bortfortolke dette Udtryk, som ikke lader sig forsvare. Vil man sammenligne denne Periode med den Tid, da Kampen var paa det højeste mellem Højre og Venstre, kunde man med større Føje sige, at det var Rifler, Revolvere og Tændstikker, der kendetegnede den Periode, da Venstre kæmpede — jeg siger med større Føje, jeg finder ingenlunde, at det var urimelige Vaaben, man da anvendte, jeg siger blot, at man med større Føje kunde sige det. Derfor er det urimeligt, at det ærede Medlem ikke vil sige: